



Marc Solsona. Diputat electe de JxCat

“Hem de tornar a l'endemà de la proclamació de la República”

Copa

L'Atlético supera un bon Lleida per 0 a 4

Primera mitja hora de gran imatge dels blaus

Mira les ganes de vacances que et vénen quan veus una palmera.

49 ofertes a Catalunya
902 811 811
nautaliaviatges.com

NAUTALIA
Viatges



EL PUNT AVUI+

1,20€

Edició de Lleida

DIJOUS • 4 de gener del 2018. Any XLIII. Núm. 14507 - AVUI / Any XL. Núm. 13377 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-13

El Suprem té la paraula

VISTA • Junqueras demana avui al tribunal que pugui quedar en llibertat per exercir de diputat

FET • El líder d'ERC reclama que es respectin els seus drets polítics i els dels qui el van votar

Puigdemont vol explorar un acord per poder tornar

JxCat i ERC condicionen el retorn a un "pacte polític previ" amb l'Estat

L'estelada, sempre nostra



EUROPA - MÓN

P24



Dones en una de les manifestacions progovernamentals que van tenir lloc ahir a l'Iran ■ REUTERS

Suports al govern iranià

Retallada sorpresa de l'Estat de 870 milions

Montoro destinarà al finançament menys fons dels que s'havia compromès a aportar

Opinió

Keep calm
Manilles

Jofre Llombart



Tribuna
Multilateralitat interior

Rafael de Ribot



ni una gota més!

HUMITAT-STOP

No amagui la humitat, elimini-la per sempre!

Distribuidor per la província de Girona:
ANTONI PAGÈS - 17753 ESPOLLA - Tel. 972 563 418
Mòb. 678 323 938 - antonipages@telefonica.net

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

Manilles



Avui se sabrà si Oriol Junqueras té dret a passar la nit de Reis a casa. Perdó. Avui se sabrà si a Oriol Junqueras

se li reconeix i s'executa el dret que té a passar la nit de Reis a casa. Avui que la mesura de la presó provisional tornarà a ser al centre del debat, convé recordar com d'arbitrària és la política penitenciària. I com un recurs pensat inicialment per castigar i rehabilitar s'utilitza amb uns criteris que, moltes vegades, no suporten algunes comparacions. Encara em ressonen les orelles de quan Jordi Turull va venir a explicar a la ràdio el seu periple de calabossos, audiències, furgonetes i presons. Ell, els seus altres set companys de govern i els dos líders de l'ANC i Òmnium. Turull explicava que una de les moltes coses que el van impressionar és que, un cop van saber que entrarien a la presó, la Guàrdia Civil els va emmanillar amb les mans per darrere. Cap dels agents va accedir

Als consellers empresonats els van emmanillar amb les mans per darrere "per protocol" i a l'acusat de matar una noia de 18 anys, amb les mans per davant...

a la petició de treure'ls les manilles ni tampoc la de, com a mínim, poder tenir les mans per davant. En el cas del conseller Mundó, aquesta postura li va comportar lesions als canells. Quan els preguntaven si això era estrictament necessari, els guàrdies civils els deien que no hi podien fer res: "És protocol." Bé doncs, potser Galícia ja és una república independent i allà el protocol és diferent. O potser els acusats d'assassinat i d'agressió sexual tenen un protocol més suau que els acusats de sedició. El cas és que José Enrique Abuín, àlies *El Chicle*, va ser traslladat de la comandància de la Guàrdia Civil al jutjat i del jutjat a la presó amb les mans emmanillades, però per davant. No és propaganda, no és adoctrinament; ni tan sols és una opinió. Són dues dades objectives: els consellers van anar emmanillats amb les mans per darrere i l'home acusat de matar una noia de 18 anys va anar emmanillat amb les mans per davant.



La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch



Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Màgia Borràs

Li havien anunciat que s'hauria de passar un mes a l'hospital, i li vaig preguntar si per entretenir l'estona volia que li portés una capsa de jocs reunits. La seva rialla em va fer adonar de la inconveniència: els jocs que les capsas reunien —el parxís, l'oca, les dames, el tres en ratlla etcètera— es troben tots concentrats dins un ordinador o un telèfon mòbil, aparells que el malalt, que no era un nen sinó un adult fet i refet, manejava a la perfecció. Per als jocs que fan imprescindible més d'un jugador, l'hospitalitzat no necessitava ni que li anessin a fer companyia. Avui es pot jugar a *barcos* amb un jugador a una punta de l'Atlàntic i l'altre a l'altra.

Es fabriquen capsas de jocs reunits? Llegeixo que els jocs, en general, van molt de baixa i que moltes botigues de joguines han de tancar, sempre donant la culpa als nous ginyes electrònics. En un carrer prop de casa hi ha una botiga resistent. Tenen a l'aparador uns cotxes de pedals que si els Reis me'ls haguessin pogut dur quan era petit m'hauria desmaiada d'emoció i em sembla que avui seria una altra perso-

“Com els fills dels fabricants de joguines mantenen la il·lusió pels Reis?”

na. Un simula un *ranger*, i és de color vermell. Un altre és un turisme tot negre. Hi veig nines, ninots, cuinetes... Tots aquests jocs i firetes, que són corporis i s'han de poder tocar en tot el seu relleu, justifiquen, de moment, les botigues de joguines. Com les bicicletes, un altre regal de Reis cèlebre tot i que, si són de dues rodes, tenen uns altres proveïdors.

Un dels grans fabricants de capsas de jocs reunits era la casa Borràs de Mataró, la mateixa que elaborava la Màgia Borràs coneguda per tanta gent i origen vocacional de molts mags professionals. El net del fundador, que es

diu Agàpit com l'avi, és arquitecte però ha conservat del patriarca tota la màgia i tots els jocs reunits al cap. Amb un tub de cartó i una planxa de ferro fa mòbils que representen ocells o peixos voladors; retrata persones amb uns claus i uns filferros o amb un ventall del foc; amb dos martells de capçal negre situats en vertical representa dos guàrdies civils amb tricoroni... És amic meu, i aquest Nadal m'ha regalat un "pessebre sobre un pas zebra" com a homenatge al meu germà, que de molt petit n'havia fet un jugant amb paraules que sonen igual. El meu germà és el malalt hospitalitzat que els deia. Va poder jugar i reunir-se poc.

Abans em preguntava com els nens que els seus pares regentaven una botiga de joguines podien mantenir com els altres el secret i la il·lusió dels Reis. I els fills dels fabricants de joguines? Amb més motiu que els altres nens, ara ho entenc. Si els Reis són "mags", l'avi Agàpit de la Màgia Borràs ho era més. Jo diria que el seu net, juganer de mena amb prop de setanta anys, encara escriu la carta i que demà, vigília de Reis, anirà a dormir d'hora.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.



Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/q2lpvl>



A la tres

Anna Serrano / aserrano@elpuntavui.cat

Respectar les urnes

Es pot acabar el 2017 desitjant un molt bon any nou 2016. Com també es pot començar el 2018 apel·lant a "l'estabilitat, la confiança i la normalitat a Catalunya". Sí, es pot. El president espanyol ho ha fet. Del primer en va dir "lapsus", el segon és l'argumentari que el govern espanyol intenta imposar des que va aplicar el fatídic –també per al PP, si no que li ho preguntin al desaparegut Xavier García Albiol– article 155.

Parlar de normalitat el dia abans que Oriol Junqueras comparegui per segona vegada davant del Tribunal Suprem. I després que tant el vicepresident com Joaquim Forn acumulin més de dos mesos a la presó; com Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, que el 16 de gener en compliran tres. I afegir-hi estabilitat i confiança ignorant deliberadament l'existència de presos polítics a l'Estat espanyol.

El Suprem serà un actor destacat

“El Tribunal Suprem serà un actor destacat en la legislatura que està a punt d'arrencar

en la legislatura que està a punt d'arrencar. Rajoy n'és plenament conscient, com també en són Ciutadans. Els taronges, en un exercici d'aritmètica creativa, han arribat a comptar quants diputats en presó o a l'exili els farien falta perquè la investidura d'I-nés Arrimadas pogués prosperar. Tot

d'una normalitat que fa por.

Si la premissa del PP, amb la col·laboració de Cs i el PSOE, era forçar unes eleccions, les del 21-D, perquè Catalunya tornés a la normalitat, per què ara no comencen per respectar el resultat de les urnes? Consistiria a aixecar, en primer lloc, un 155 que, a banda de sumir l'administració catalana en un laberint burocràtic, només ha servit per demostrar que el govern que hi havia és exactament el que volen els catalans. I, en segon lloc, implicaria oferir les condicions necessàries perquè els líders que estan a l'exili i als quals els ciutadans han votat puguin tornar. I fer exactament el mateix perquè els que estan privats de llibertat surtin al carrer. Aquesta és la normalitat que es va exigir en els passats comicis. Que ni a Rajoy ni als populars no els agrada, ho sabem. Però no poden, ni que ho vulguin, retrocedir en el temps.



De reüll

Pepa Masó

El cas de Diana Quer

Ha passat un any i quatre mesos entre la desaparició de la jove de 18 anys Diana Quer i la detenció del seu presumpte assassí. Setze mesos durant els quals, una vegada més, certs mitjans de comunicació espanyols, principalment audiovisuals però també digitals, han fet de tot menys periodisme faltant al rigor i la veritat, i tot sota l'argument que parlen d'allò que interessa realment a la gent. Durant aquests setze mesos, la vida de la jove i de la seva família ha estat disseccionada fins a extrems insospitats, vulnerant descaradament la seva intimitat.

Ningú no ha demanat disculpes a la família sobre les falsedats que s'han dit

S'ha dit de tot de la jove assassinada i la seva família: a ella se l'ha responsabilitzat del que li podria haver passat per haver sortit de nit sola; també es va arribar a apuntar els pares com a responsables de la desaparició. En definitiva, tot un cúmul

d'especulacions, mentides i falsedats que només buscaven que la història no perdés interès, que no perdés audiència. El més greu de tot és que ja han passat uns dies del descobriment del cadàver de la jove i ningú ha demanat disculpes a la família per les falsedats que s'han arribat a dir en els darrers mesos.

Mentrestant l'audiència, que s'ho ha empassat tot, segueix sense passar comptes amb aquells que en lloc d'informar han desinformat, sabedors del que estaven fent. Perquè en un cas com aquest si no hi ha informació, és millor no inventar-la, per al bé de tots.

Les cares de la notícia



PRESIDENT DE CIUTADANS

Albert Rivera

Transparència opaca

L'opacitat, les irregularitats i les pràctiques il·legals detectades pel Tribunal de Comptes en el finançament i la comptabilitat de Ciutadans incapaciten aquest grup i el seu líder a presentar-se com a paladí de la regeneració i la tolerància zero amb la corrupció. I això sense governar enlloc.



PRESIDENT DELS ESTATS UNITS

Donald Trump

Jugant amb el botó

La política exterior dels EUA de Trump ha substituït la subtileta i la prudència per la barroeria i la temeritat. El duel dialèctic amb el líder nord-coreà sobre la mida i l'eficàcia dels respectius botons nuclears faria riure si no fos que és un joc massa perillós per a la pau i fins i tot per a la humanitat.



PRESIDENT D'ARAGÓ

Javier Lambán

Fent amics

Nadal rodó per a Lambán. Després de fer el misatge de Cap d'Any mostrant cofoi el botó de l'art de Sixena, Lambán ha regalat als alcaldes de localitats limítrofes amb Aragó un llibre, *Tejidos de vecindad*, amb un pròleg crític amb el procés independentista i la negativa a retornar les obres d'art.



EDITORIAL

La dura repressió a l'Iran

El règim iranià ha tornat a treure la seva cara més fosca i ha reprimat amb força les manifestacions de protesta que hi ha hagut a diferents ciutats del país des del 28 de desembre. En comptes d'escoltar les demandes dels manifestants, moltes d'aquestes sobre millores econòmiques en el dia a dia, i no pas concretament dirigides a obtenir més drets socials i polítics, el govern iranià ha optat per la línia dura, reprimint a trets les manifestacions i amenaçant d'aplicar dures condemnes i, fins i tot, la pena de mort als que hi participin. El règim teocràtic de l'Iran no ha aconseguit els resultats econòmics que esperava obtenir després de la signatura de l'acord nuclear amb diferents potències mundials i l'atur s'ha enfilat fins al 12% i la inflació ha superat per primer cop el 10%. Tot això, afegit a un atur juvenil que voreja el 30%, hauria impulsat molts joves a les protestes, que, a diferència de les que hi va haver l'any 2009, no estarien protagonitzades per la classe mitjana, ni centrades a la capital, Teheran, sinó que hi haurien participat joves i treballadors de províncies i zones rurals.

Les protestes han estat instrumentalitzades de seguida per alguns dels grans rivals de l'Iran, com ara els Estats Units i Israel, que, en comptes d'intentar forçar una entesa amb el règim dels aiatol·làs, han posat més llenya al foc, aconseguint, segurament, l'efecte contrari. Tot plegat perjudica els partidaris d'una progressiva obertura del règim i afavoreix la línia dura d'aquest, partidària des de sempre d'un Iran tancat i enfrontat amb mig món. En tot cas, el que seria d'esperar és una moderació del règim i que s'escolti les demandes dels manifestants. El fràgil equilibri de l'Orient Mitjà no es pot permetre més sacsejades.

Tal dia com avui fa...



1 any

Escalfant motors

L'ANC posa en marxa la campanya 'Fem futur' per atraure els indecisos. El PP i Cs pretenen fer dels fanalets amb l'estelada una qüestió d'estat.

10 anys

Nivell elevat

La inflació es dispara, se situa en el nivell més elevat dels darrers dotze anys i comportarà revisar els salaris del 75,7% dels treballadors.

20 anys

Apunta a Aznar

El secretari federal de política autonòmica del PSOE, Ramón Jáuregui, afirma que "Aznar és el cap visible de la persecució contra el PSOE".

Full de ruta

Ferran Espada

L'eix electoral de Catalunya



Vient la repressió contra els partits independentistes, el fet d'assolir el 21-D la majoria absoluta ha estat un èxit total. Però quina és la clau? S'acostuma a utilitzar l'eix identitari (nacionalisme) i l'ideològic (dreta-esquerra) per explicar les tendències electorals. Sempre hi ha una influència d'aquests dos eixos en la tria del vot. Però és evident que a Catalunya hi ha un canvi de paradigma. Només cal veure un fenomen nou a Barcelona. Per primer cop ha guanyat el mateix partit -Cs- als barris alts de Sarrià-Sant Gervasi i les Corts, i al popular Nou Barris. Crec que després dels resultats del 21-D cal concloure que ha sorgit un tercer eix molt potent que és el de l'apoderament de la ciutadania o el manteniment de l'*statu quo*, que emergeix de l'1-O i el 3-O. Per això el vot a Puigdemont té molt de reivindicació del dret a decidir sobre les institucions catalanes i poc de vot ideològic, de dretes, que pot representar el PDeCAT. Farà bé Junts per

El 21-D ha sorgit un tercer eix electoralment molt potent, que és el de l'apoderament de la ciutadania o el manteniment de l'*statu quo*, que emergeix de l'1-O i el 3-O

Catalunya d'advertir que una part important dels vots que ha obtingut respon al rebuig al fet que el president de la Generalitat pugui ser destituït als despatxos d'un govern espanyol autoritari mitjançant el 155. Igual que és molt important el creixement d'ERC en àrees urbanes castellanoparlants que poc té a veure amb l'eix identitari, però que és un rebuig a l'*statu quo*. Des de posicions d'esquerres, cert, però essencialment aquest vot metropolità vol l'apoderament que suposa una majoria parlamentària com l'independentista disposada a aprovar lleis com ara la de la pobresa energètica, l'emergència habitacional, el canvi climàtic, l'impost bancari, etc., fins i tot contra poders com ara els que representen el govern del PP a Madrid o el Tribunal Constitucional. No entendre això és el que ha portat els comuns a la irrellevància política. Si l'independentisme fa bé aquesta lectura i conrea aquest apoderament, auguro encara futurs creixements que forjaran la majoria independentista definitiva.



Tribuna

Xavier Serra i Besalú. Professor de filosofia a l'institut Salvador Espriu (Salt, Gironès)

Els reis o els Reis

Demà a la tarda, milers de nens i nenes catalans, com també d'altres llocs -no és pas costum arreu, ni tan sols a totes les nacions de tradició cristiana- aniran a rebre i complimentar els Reis. És una cavalcada que a tots entusiasma. Als Reis, se'ls estima no només perquè ens duen regals -i carbó dolç, si s'escau- sinó perquè són transparents i valents, multiculturals i humils. Arabé, n'hi havia un altre de rei, el "legal", que aleshores era el malvat i corrupte Herodes (73-4 aC).

ANEM A PAMS: la cavalcada representa el camí que van recórrer els Reis Mags -possiblement uns astròlegs de bona fe, de Babilònia o Pèrsia- fins a Betlem, seguint l'estrella, per trobar el Nen Jesús. Diu la tradició -al principi del capítol 2 de Mateu-: "En temps del rei Herodes, vingueren uns savis d'Orient i, en arribar a Jerusalem, preguntaven: «On és el que acaba de néixer? Hem vist sortir la seva estrella i venim a adorar-lo.» Aquell reiet es va inquietar, tot i que -amb ajuda dels seus ministres- va esbrinar quin era el llogarret previst: Betlem. Sé que narrant el final de la història no faig pas un *spoiler* (no soc un aixafaguitarres). El

rei poderós -i, a la vegada, covard- els ordena: "Aneu i informeu-vos amb exactitud d'aquest infant; i quan l'haureu trobat, feu-m'ho saber, perquè jo també pugui anar a adorar-lo." Hipòcrita! Li volia fer mal. L'adoren amb or, encens i mirra, reconeixent la "reialesa" autèntica de l'infant diví però, "advertits en somnis, se'n tornaren al seu país per un altre camí". Van passar obertament d'Herodes, van desobeir el rei. Eren valents, a més d'audaços i honestos. Ja es veu que, de governants, n'hi ha de bons i de dolents: Herodes era un cruel "matanens", així ha passat a la història.

LA MONARQUIA ÉS una invenció antiga: suggereix que ha de manar només un, i que ha de ser -encara que hi pot haver va-

“Ja es veu que, de governants, n'hi ha de bons i de dolents

riants- l'hereu, el fill del que ja manava. Potser cal recordar aquí que John Locke (segle XVII), al seu llarg *Primer tractat sobre el govern civil*, critica acuradament l'obra monàrquica de referència al seu país, *El patriarca, o el poder natural dels reis* (de Robert Filmer). El pare del liberalisme modern nega bàsicament que l'autoritat real hagi estat atorgada per Déu a Adam. Filmer ho afirmava: Adam era l'amo de tot el món i monarca de tots els seus descendents, amb un poder il·limitat. Es creia que la submissió era el model d'organització social conforme a l'ordre diví i natural, perquè els monarques s'havien de veure com a substituïts d'Adam i pares dels seus pobles. La raó i el sentit comú van aturar la resposta esbiaixada a la pregunta: a qui s'ha d'obeir? Locke desenvolupa una proposta parlamentària, tot i que poc disruptiva.

QUAN DEMÀ AL VESPRE ACLAMEM els Reis, els que van amb majúscula, els que porten regals als nens, no oblidem que el poder està en la humilitat i el servei, en la sinceritat i el respecte, no en la manipulació i repressió. Que ningú es confongui.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Bon 2018, a tots!

■ Aquests dies quan hom es creua amb algun parent, amic, conegut o saludat, s'acostuma a creuar una frase feta, potser tòpica, de bons desitjos pel 2018. Esperem que per a molts catalans aquest desig sigui també per als que estan a la presó o a l'exili, gent innocent que pateix la imposició injusta, d'una justícia injusta, d'un estat injust i venjatiu. Mariano Rajoy no podrà eludir les pressions dels governants europeus per acceptar el resultat i retirar les imputacions als nostres líders i l'aplicació de l'article 155. Les eleccions han estat legals i netes, no? Doncs acceptin el resultat i prou subterfugis i invents amb propostes esperpèntiques com això de Tabàrnia. Des de Madrid ens intentaran provocar per allunyar-nos dels nostres objectius, però amb aquesta pacífica, cívica i amb perseverança resistirem els embats i acon-

seguirem la independència per a un estat just, lliure i solidari, amb pau entre els catalans que defensen diferents idees i en pau amb els nostres veïns espanyols. Tinguem tots un bon any 2018!

Jordi Lleal i Giralt
Badalona

Ser un fatxenda i vantar-se'n

■ Rajoy ja no és el que era. Ha evolucionat, ha experimentat una mutació. Des d'evitar fer cap mena de declaració en públic (amagat darrere del plasma) enguany no para d'aparèixer als mitjans de comunicació per fer apologia de la seva acció de govern. Segons ell, encert total en la seva gestió i èxit indiscutible pel que fa a la situació del país en tots els àmbits. Com a exemple de referència, les estratègies dissenyades per esclafar les aspiracions democràtiques d'un poble que, en tot moment, ha de-

fensat, defensa i defensarà els seus postulats des del pacifisme més escrupolós; en cap cas des de la violència, ni verbal ni física. Malgrat el relat malintencionat, sortosament, els mitjans de comunicacions internacionals difonen la realitat que es vol negar i que al final, sens dubte, s'imposarà per la força de la raó, si és que existeix un mínim de justícia. És evident que estem davant d'un líder en tota regla, d'un estadista de primer nivell, envoltat d'una cort de cervells grisos, que ha tret Espanya de la pitjor crisi de tots els temps alhora que l'ha situat com a primera potència en l'àmbit europeu. Això és el que pregona sense ruboritzar-se. Certament de modèstia no va sobrat i d'auto-crítica, tampoc, més aviat presenta uns dèficits alarmants d'ambdues qualitats. Fatxenderia en estat pur. Si ser un fatxenda ja és prou lamentable, vantar-se de la pròpia fatxenderia ja és el sùmmum. Amb

això queda tot dit. Ah, felix 2018! "L'arrogància és la manifestació de la feblesa, la por secreta envers els rivals" (Fulton John Sheen, 1895-1979).

Jaume Farrés
Olesa de M. (Baix Llobregat)

Més rics i més pobres

■ Llegint el vostre diari m'he quedat esparverat: el cost de la vida ha pujat l'1,25%, però les pensions, el 0,25%; la llum, el 10,80%; el gas, el 6,65%... Aquests del PP no ajuden els més necessitats, nomes ajuden els oligopolis, els bancs, les elèctriques, les gasistes, els rics perquè siguin més rics, mentre que els pobres, amb aquest diferencial, ens tornarem més pobres. Vem si quan arribi la fam fem un canvi radical i escapem el PP i tots els seus corruptes, començant pel Sr. M. Rajoy.

Antoni Torralba Paül
Lleida

La frase del dia



“Hi ha una maniobra per liquidar TV3”

Vicent Sanchis, DIRECTOR DE TV3



Tribuna

Rafael de Ribot. Periodista i professor de la Facultat de Comunicació Blanquerna (URL)

Multilateralitat interior

Nou any, velles dinàmiques. El curs polític comença pendent dels tribunals. Mentrestant les desconfiances entre els actors polítics creixen. Hi ha ajudat les ferides que ha deixat la campanya i la lectura que, portes endins i mirant-se al mirall, cada candidatura ha fet dels resultats de les eleccions. Els blocs s'han mantingut però hi ha hagut un canvi important sobre les expectatives del paper que cada un creia que jugaria en el seu espai. El 21-D va deixar una foto fixa que la política no ha sabut o no ha volgut encara transformar en una narració dinàmica. Però el calendari obliga a prendre decisions. En tot cas si els reptes immediats semblen difícils –sobretot la investidura–, encara ho són més els que es plantegen a mitjà i llarg termini.

EL 2017 ÉS L'ANY en què el Parlament de Catalunya va declarar la independència. Mai l'independentisme podia haver imaginat arribar fins tan lluny ni podia haver previst que li serviria de tan poca cosa. Per la seva banda, l'Estat ha vist com li resultava més fàcil suspendre *de facto* l'autogovern de Catalunya que actualitzar el pacte del model autonòmic cap a un nou marc d'acord. I un cop tothom ha demostrat que està disposat a anar tan lluny com calgui amb les eines que tingui al seu abast, també ha quedat en evidència la limitadíssima capacitat transformadora de les posicions maximalistes. Això ho han deixat tan clar els resultats de les eleccions com la incapacitat de crear un relat que posi les bases d'un possible acord i ajudi a crear un nou espai de confluència.

AVUI ÉS MÉS FÀCIL aventurar-se a fer conjectures sobre les negociacions polítiques que pronòstics sobre les conseqüències dels escenaris que se'n puguin derivar. No sabem com serà la Catalunya de la propera dècada, però sí

que podem afirmar que durant tot aquest temps no es pot mantenir una societat que defensi projectes tan allunyats l'un de l'altre sense que això passi de la fractura a la ruptura. La convivència necessita llocs comuns on es forgin els grans consensos, i sobre aquests és on es construeixen, perden i es transformen les institucions que han de quedar al marge de la picaresca oportunista. Els que des de qualsevol posició han defensat el dret de tensar la corda, ho han fet sovint sent-ne plenament conscients. Per posar un exemple, caldria preguntar-se si avui estem més a prop o més lluny d'un model d'escola compartit per a tothom. La política dels partits potser pot assumir el cost de la confrontació des de la lògica de l'ocupació i la gestió del

“Sigui qui sigui el que se'n surti de formar govern, el veritable repte és generar un nou lideratge que permeti no quedar ancorat en aquesta estèril etapa

poder, però són els únics que poden creure realment que tenen alguna cosa a guanyar consolidant la lògica dels blocs.

S'HA DIT MOLTES VEGADES que la política és massa important per deixar-la exclusivament en mans dels polítics. Però fins i tot els actors que haurien de servir de contrapès estan controlats o condicionats per la lògica partidista. A Catalunya ho hem comprovat quan les suposades entitats civils no han estat capaces d'amagar els seus lligams o les seves servituds. Són vinculacions absolutament legítimes si no es volgués amagar que existeixen.

MASSA SOVINT hem convertit el debat en un joc de paraules. Ara tornem a córrer el mateix risc. De la idea de la unilateralitat –que vindria a ser la sobirania plena– s'ha passat a la de la multilateralitat –que seria el reconeixement de la necessitat del pacte– per projectar-se portes enfora. Però el veritable diàleg multilateral és urgent reconstruir-lo portes endins.

LES ELECCIONS DEL 21-D van servir per designar oficialment els aspirants en la lògica de la confrontació, algun dels quals encara no havia passat per les urnes. Ara els que pretenen superar la retòrica tenen el repte de dotar la seva proposta i els seus projectes de les complicitats suficients per ampliar els suports i fer govern. Però sigui qui sigui el que se'n surti, el veritable repte és generar un nou lideratge que permeti no quedar ancorat en aquesta estèril etapa. Els avenços i les transformacions necessiten tant unes majories sòlides com la complicitat, de vegades passiva, dels que no en formen part però que no se senten amenaçats per les decisions que es volen prendre. No pot haver-hi una nova etapa basada en les antigues dinàmiques.

De set en set

Adela Genís

En Joanet Capdestopes



Una de les gurus de l'ordre, Marie Kondo, assegura en el seu llibre –que ha estat un autèntic èxit de ven-

des– que només guardis a casa allò que et faci realment feliç. Parla de llençar el que ja no et posis o ja no t'agradi, que en donis les gràcies i te n'acomiadis. El capítol dels llibres és un dels més polèmics perquè assegura que només et quedis els que han significat alguna cosa o penses que en algun moment podràs recomanar a algú. Un dia d'aquests, fent endreça (la guru de l'ordre també afirma que la casa dels pares no es pot convertir en el teu museu dels records), em va caure a les mans *En Joanet Capdestopes i l'indi invisible*, de la sèrie blava de la col·lecció del Vaixell de Vapor. Aquella amb la qual molts vam créixer i anaves passant de nivell (blanca, blava, taronja i vermella) a mesura que anaves complint anys, cursos i més ganades de llegir, amb una acurada col·lecció que combinava autors estrangers i catalans. Diria que a l'escola de primària on anàvem ens en feien comprar un a cada alumne, durant el curs el compartíem i al final cadascú s'enduia a casa el que havia comprat. L'objectiu era que agaféssim el gust per la lectura i anéssim construint la nostra petita col·lecció de llibres. Durant unes setmanes he estat llegint en veu alta (davant de quatre ullets que escoltaven encuriós) les aventures d'en Joanet, de l'indi invisible, un cavall volador i un bosc encantat. Fa tot just uns dies acabàvem l'últim capítol. Potser hi ha molts passatges del llibre que no han acabat d'entendre, però el fet que hagin pogut estar atents a un llibre, sense cap tecnologia pel mig (amb una generació de nens que neixen amb el mòbil sota el braç), ja és una victòria. De moment faré cas a la Marie Kondo i *En Joanet Capdestopes i l'indi invisible* ocuparà un bon lloc a la nostra biblioteca.

Sísif

Jordi Soler



Nacional

**Puigdemont
explora un
acord per
poder tornar**



JxCat i PDeCAT condicionen el retorn a un "pacte polític previ" amb l'Estat

**L'atur tanca un
2017 positiu,
però amb
precarietat**

L'any passat va acabar amb un 7,85% menys de desocupats a Catalunya

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Junqueras se la juga al

VISTA El vicepresident i líder d'ERC es juga davant tres magistrats poder sortir de la presó per ser diputat i governar

PREC L'advocat sol·licitarà el trasllat a un penal català si no és posat en llibertat i creu que podria ser investit president

David Portabella
MADRID

El vicepresident català destituït pel 155 i líder d'ERC, Oriol Junqueras, sortirà aquest matí del penal d'Estremera (Madrid) per compareixer davant la sala d'apel·lacions del Tribunal Suprem i dirimir les seves possibilitats de ser posat en llibertat per poder ser diputat al Parlament des del 17 de gener i governar tot i l'acusació de rebel·lió, sedició i malversació. Emprerat de manera preventiva des del 2 de novembre per ordre del jutge del Suprem Pablo Llarena, Junqueras i la seva defensa invocaran els resultats electorals d'ERC el 21-D per esgrimir davant dels tres magistrats que resoldran l'apel·lació que ara no només es lesionen els drets del polític, sinó també els dels milers de catalans que l'han votat perquè els representi en la legislatura.

Tot i que la citació és a dos quarts d'onze del matí i la sala d'apel·lacions té només el cas de Junqueras en l'ordre del dia, l'advocat del líder d'ERC, Andreu van den Eynde, assenyala que ahir la possibilitat que avui expiri el dia sense la comunicació d'una decisió en ferm. "El que es revisa és una mesura que ja existeix, la presó preventiva, i per això no hi ha la pressa que hi hauria amb un detingut sobre el qual s'ha de decidir si se l'envia a la presó o no, i poden fer-ho el mateix dia, l'endemà o dimarts de la setmana que ve", va dir Van den Eynde a Catalunya Ràdio.

Amb el jutge instructor Llarena avui al marge, els que decidiran la sort de Junqueras –i del futur de l'independentisme– són els magistrats Alberto Jorge Barreiro, Miguel Colmenero Menéndez de Lurca i Francisco Monterde Ferrer. Si bé Jorge és etiquetat com a progressista pel fet de pertànyer a l'associació Jutges per la Democràcia, Colmenero és tan netament conservador que el govern de Mariano Rajoy el va sospesar com a nou fiscal general –per la vacant del difunt José Manuel Maza– abans de preferir Julián Sánchez Melgar, i Monterde és de la conservadora APM i va ser vocal del Consell General del Poder Judicial entre el 1996 i el 2001 gràcies al patrocini del PP.

A diferència del que va succeir el 2 de novembre, la defensa de Junqueras compareix avui amb els nous arguments del dret personal a la participació política del republicà –té pendent recollir l'acta de diputat–, però també del dret col·lectiu dels seus votants. Si els magistrats de la sala d'apel·lacions del Suprem revoquen la presó preventiva, però, seria una desautorització total de Llarena, que ha arribat a parlar d'una "explosió violenta" i a invocar el risc de reiteració delictiva de qui veu com el líder d'un comitè del procés reflectit en el document *Enfocats*.

Els intangibles rumors que acompanyen la vida judicial madrilenya han oscil·lat des de l'inicial previsió d'excrceració de

Junqueras
acudia a
l'Audiència
el 2 de
novembre i
des de llavors
està pres a
Estremera
■ JAVIER
BARBANCHO /
REUTERS



Les frases

“Si ser president de la Generalitat no pesa per dictar una mesura de seguretat que no impliqui la presó, això voldrà dir que el dret no serveix per a res!”

Junqueras fins a pràcticament donar per fet que es mantindrà la presó preventiva, una mesura extrema que a l'Estat espanyol es pot prolongar dos anys en espera del judici. “El més fàcil és pensar que no hi ha possibilitats i que

“Ningú es pot imaginar que, si surt en llibertat, Junqueras faci alguna cosa estranya”

Andreu van den Eynde
ADVOCAT D'ORIO JUNQUERAS

l'obstinació es mantindrà. Però, entre els que pensen que no sortirà bé i els que pensen que sí, jo m'abstrec i intento fer el millor recurs possible perquè prosperi i pugui sortir”, admetia l'advocat Van den Eynde, que revela que Junqueras viu

amb “frustració” el fet d'estar informat sense poder ser protagonista de l'etapa oberta el 21-D. I, en resposta al dur llenguatge incriminatori de Llarena, l'advocat el rebateja: “Ningú es pot imaginar que, si surt en llibertat, Junqueras faci alguna cosa estranya...”

Poder assistir als plens

En cas que l'apel·lació fos rebutjada i el líder d'ERC continués a Estremera, la seva defensa sol·licitarà el trasllat a una presó catalana per facilitar l'exercici dels seus drets polítics, des de l'assistència als plens del Parlament

fins a l'eventual possibilitat de presidir la Generalitat si Carles Puigdemont no ho fes. “Junqueras podria ser investit. Ell té dret a sortir a defensar el seu projecte en una sessió d'investidura”, raona Van den Eynde. I tornaria després a la presó? “Sí. Però, sense haver-hi un judici ni una instrucció acabada, si ser president de la Generalitat no pesa per dictar una mesura de seguretat que no impliqui la presó, això voldrà dir que el dret ja no serveix per a res!”, avisa l'advocat, que recorda que hi ha moltes alternatives a la mesura extre-

L'APUNT

L'atur, arma llancívola

Berta Roig

Les dades de l'atur s'han convertit, com passa amb les enquestes electorals o les audiències dels mitjans, en un pretext per buscar el titular adient. Ahir al govern espanyol li va faltar temps per destacar que Catalunya va registrar un final d'any dolent si s'agafen les dades dels darrers tres mesos del 2017. Segurament si el govern català, intervingut, hagués pogut dir-hi la seva,

hauria destacat que l'any acaba amb el menor registre de desocupats en deu anys. I així, els únics que van parlar de la precarietat i la temporalitat van ser els agents socials. Al contrari, la ministra va presumir per les dades i va dir que si no fos per Catalunya, que ja no fa de motor, haurien estat encara millors a l'Estat. Doncs potser que la resta es posin també les piles, no?



Suprem



Càrregues de la Policia Nacional contra els votants l'1-O a l'escola Ramon Llull de Barcelona ■ JUANMA RAMOS

Objectiu: frenar la independència

PODER JUDICIAL • La justícia espanyola envia a la presó diversos membres del govern i suspèn lleis catalanes **REPRESSIÓ** • La Junta Electoral restringeix la llibertat d'expressió controlant els mitjans de comunicació i prohibint el groc

ma de privació de llibertat com ara la presó domiciliària, una fiança, acudir a firmar a un jutjat cada dia o tenir un escorta permanent de la policia.

Desplaçament a Madrid

Mentre Oriol Junqueras és traslladat des d'Estremera al centre de Madrid, fins al quilòmetre zero també viatjarà una delegació d'ERC encapçalada pel vicesecretari general de coordinació interna, Isaac Peraire, i integrada per diputats al Congrés —com ara Gabriel Rufián i Ester Capella—, els senadors Mirrella Cortès i Bernat Picornell, i electes al Parlament com ara Bernat Solé, Ruben Wagensberg i Jenn Díaz.

Després de resoldre el futur de Junqueras a partir d'avui, la propera cita al Suprem serà dijous que ve, 11 de gener, dia en què estan citats l'actual company de cel·la de Junqueras i conseller d'Interior, Joaquim Forn; Jordi Sánchez, i Jordi Cuixart. Forn i Sánchez també són diputats i depenen del Suprem per poder exercir en un Parlament en què hi ha una majoria independentista de 70 escons i en què qualsevol absència n'altera l'aritmètica. ■

La celebració del referèndum l'1-O i la declaració de la República Catalana dies més tard han estat el detonant que ha provocat que l'Estat espanyol intensifiqui les mesures per aturar el procés independentista. L'ús de la força policial, la suspensió de l'autogovern per la via del 155 i els empresonaments són només algunes de les eines utilitzades per intentar aconseguir-ho.

Judit Larios

BARCELONA

La celebració del referèndum l'1-O i la declaració de la República Catalana dies més tard han estat el detonant que ha provocat que l'Estat espanyol intensifiqui les mesures per aturar el procés independentista. L'ús de la força policial, la suspensió de l'autogovern per la via del 155 i els empresonaments són només algunes de les eines utilitzades per intentar aconseguir-ho.

1 d'octubre

La policia espanyola du a terme càrregues policials en col·legis electorals de tot Catalunya per requisar urnes i paperetes i impedir la celebració del referèndum. El balanç final és de 1.066 persones ateses pels serveis mèdics, de les quals, una va acabar perdent un ull a causa de l'impacte d'una pilota de goma.

3 d'octubre

El rei Felip VI, en un discurs arran del referèndum dos dies més tard, acusa el govern català de situar-se "al marge del dret i la democràcia", i adverteix que, davant d'una situació "d'extrema gravetat" a Catalunya, els "legítims poders de l'Estat" han de garantir "l'ordre constitucional". En el seu discurs, el rei no apel·la al diàleg ni esmenta el més d'un miler de ferits per les càrregues policials.

4 d'octubre

La Junta Electoral Central (JEC) anul·la els resultats de l'1-O, al·legant que a Catalunya no va tenir lloc "cap procés que pugui ser considerat un referèndum".

11 d'octubre

El Ministeri d'Educació envia dos requeriments formals a la conselleria d'Ensenyament perquè aclareixi diverses denúncies sobre un presumpte "adoctrinament

ideològic" a favor de l'independentisme en escoles catalanes.

16 d'octubre

La jutgessa de l'Audiència Nacional Carmen Lamela decreta presó sense fiança per al president de l'ANC, Jordi Sánchez, i per al d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart. Lamela deixa en llibertat provisional el major dels Mossos, Josep Lluís Trapero, però li retira el passaport, l'obliga a comparèixer cada quinze dies davant dels jutjats i li prohibeix sortir de l'Estat espanyol.

17 d'octubre

El TC declara inconstitucional la llei del referèndum i suspèn la llei de creació de la Seguretat Social catalana.

18 d'octubre

La Guàrdia Civil cita a declarar responsables de diversos mitjans

Passa a la pàgina següent

VOLVIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

Ve de la pàgina anterior

de comunicació per haver inserit publicitat relacionada amb l'1-O.

19 d'octubre

■ El Congrés aprova, amb el suport del PSOE i Cs, la mesura del PP per simplificar el canvi de domicili social de les empreses i afavorir així la fuga de negocis de Catalunya.

23 d'octubre

■ La intervenció de les finances de la Generalitat bloqueja més de 10 milions d'euros destinats a subvencionar més de 500 entitats socials, segons denuncia la consellera d'Afers Socials, Dolors Bassa.

27 d'octubre

■ El Senat aprova l'aplicació de l'article 155 (per 214 vots a favor, 47 en contra i una abstenció) poc després que el Parlament declari la República Catalana (amb 70 vots a favor, deu en contra i dues abstencions).

■ El president del govern espanyol, Mariano Rajoy, anuncia la destitució del president de la Generalitat, Carles Puigdemont, així com del govern i de tots els seus càrrecs de confiança (141 persones en total), tal com ha acordat el Consell de Ministres. Aquest ens també decideix suprimir les delegacions de la Generalitat a l'estranger, el Diplocat i altres organismes, així com destituir el director general de la policia, Pere Soler, i el secretari general d'Interior, Cèsar Puig. Es destitueixen també els delegats del govern a Brussel·les i a Madrid, Amadeu Altafaj i Ferran Mascarell. Rajoy comunica també la dissolució del Parlament i convoca eleccions a Catalunya el 21 de desembre.

28 d'octubre

■ El Ministeri de l'Interior destitueix Josep Lluís Trapero com a major dels Mossos d'Esquadra en el marc de l'aplicació de l'article 155.

31 d'octubre

■ El TC suspèn la declaració d'independència aprovada pel Parlament el 27 d'octubre.

■ El govern espanyol desactiva els webs del govern i del president (Govern.cat i President.cat), tot i que manté operatiu el de Gencat.cat.

2 de novembre

■ La jutgessa Lamela decreta presó provisional sense fiança per al vicepresident Oriol Junqueras i per als consellers Jordi Turull, Josep Rull, Raül Romeva, Joaquim Forn, Carles Mundó, Dolors Bassa i Meritxell Borràs, acusats de rebel·lió, sedició i malversació. Per a Santi Vila, demana presó eludible sota fiança de 50.000 euros. En un principi, anuncia la dispersió dels presos, que havien d'ingressar tots en presons diferents, però finalment la jutgessa envia els consellers a Estremera i les conselleres a Alcalá-Meco.

3 de novembre

■ La jutgessa Lamela dicta l'ordre



Set consellers del govern arriben a l'Audiència Nacional el 2 de novembre per declarar com a investigats per delictes de rebel·lió, sedició i malversació. A sota, l'arribada el 16 d'octubre també a l'Audiència Nacional de Jordi Cuixart i Jordi Sánchez per un presumpte delictes de sedició, i un dels vaixells que han allotjat durant tres mesos els agents de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil al port de Barcelona ■ ACN / AFP / JUANMA RAMOS

de detenció i empresonament de Carles Puigdemont i els quatre consellers que són a Bèlgica (Antoni Comín, Meritxell Serret, Clara Ponsatí i Lluís Puig). També dicta una ordre de crida i cerca nacional i internacional per a cadascun d'ells.

7 de novembre

■ Vuit professors de tres escoles de la Seu d'Urgell declaren davant del jutge per un possible delictes d'incitació a l'odi pel tractament de l'1-O que van fer a classe, i el jutge decideix mantenir-los com a investigats.

■ Xavier García Albiol anuncia que presentarà una denúncia contra TV3 davant la Junta Electoral per l'"adoctrinament infantil" que considera que es va produir en un informatiu de l'InfoK en què s'explicava què són els presos polítics i es parlava de l'empresonament del vicepresident i de set consellers del govern.

8 de novembre

■ El TC declara nul·la la llei de transitorietat de Catalunya i els acords pels quals el Parlament va declarar la independència.

9 de novembre

■ El jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena dicta presó sota fiança de 150.000 euros per a la presidenta del Parlament, Carme Forcadell –passa una nit a la presó–, i de 25.000 per

als membres de la Mesa Lluís Corominas, Lluís Guinó i Anna Simó.

25 de novembre

■ La Junta Electoral prohibeix que els membres de les meses del 21-D portin un llaç groc per donar suport als presos polítics.

29 de novembre

■ La Junta Electoral prohibeix a Barcelona il·luminar de color groc les fonts i els edificis públics.

1 de desembre

■ El Ministeri d'Afers Estrangers acomiada el personal de les delegacions de la Generalitat a l'exterior.

4 de desembre

■ Llarena manté en presó incondicional Junqueras, Forn i els Jordis, al·legant que hi ha risc de reiteració delictiva, i dicta presó eludible amb fiança de 100.000 euros per a Rull, Turull, Romeva, Mundó, Bassa i Borràs.

5 de desembre

■ La Junta Electoral rebutja acreditar observadors internacionals per a les eleccions del 21-D.

12 de desembre

■ La Junta Electoral considera que la cobertura que TV3 va fer de la manifestació independentista a

Brussel·les va ser excessiva. Estima, així, parcialment un recurs del PP, tot i que TV3 no va fer cap programació especial, a diferència d'altres mitjans estatals, precisament per evitar sancions.

15 de desembre

■ El govern espanyol anuncia la supressió de l'Agència Tributària de Catalunya i l'eliminació efectiva del Diplocat emparant-se en el 155.

21 de desembre

■ Coincidint amb les eleccions, la Guàrdia Civil presenta un atestat en què qualifica de delictes de rebel·lió totes les Diades des del 2013.

22 de desembre

■ El jutge Llarena amplia la investigació relacionada amb el procés independentista a Artur Mas, Marta Rovira, Anna Gabriel, Marta Pascal, Neus Lloveras i Mireia Boya per rebel·lió i malversació de fons públics.

2 de gener

■ Abandona el port de Barcelona l'últim ferri que allotjava agents de la Guàrdia Civil i de la Policia Nacional més de tres mesos després d'arribar. Centenars de policies es van desplaçar a Catalunya els dies previs a l'1-O i, tot i que la majoria van marxar al novembre, s'hi va mantenir un grup d'efectius per al 21-D. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont vol explorar un acord que li permeti tornar

■ JxCat i el PDeCAT condicionen el retorn a un “pacte polític previ” amb l'Estat, i reclamen una mesa “valenta” per invertir-lo a distància si cal ■ Posen a Bèlgica les bases de la negociació amb ERC

Òscar Palau
BARCELONA

Arribar a un acord amb els estaments de l'Estat que permeti a Carles Puigdemont tornar per ser reinvestit president, i a la resta de diputats electes exiliats o empresonats prendre possessió de l'acta *in situ*. Aquesta és la gran prioritat que s'ha marcat Junts per Catalunya, que no vol ni sentir a parlar de plans b –i menys d'investir Oriol Junqueras–, i que ahir verbalitzava el diputat i responsable d'acció política del PDeCAT, Ferran Bel. Segons ell, qualsevol retorn està condicionat a un “pacte polític previ” amb l'Estat, que “s'haurà d'instrumentalitzar”. “Els problemes polítics han de tenir una resposta política”, insistia a Cuatro quan li preguntaven si veu possible un acord amb la fiscalia.

Fonts de JxCat, de fet, confirmaven a El Punt Avui que “sempre hi ha contactes”, inclòs amb jutges i fiscals, i que si reben “garanties suficients” del govern espanyol tornaran tant Puigdemont com la resta de consellers a l'exili. En aquest sentit, des de la llista troben una pedra de toc important, per veure si els contactes poden fructificar, la decisió que pren-



El president Puigdemont, en una entrevista concedida a l'agència Reuters després de les eleccions del 21-D ■ REUTERS

gui avui el Suprem sobre l'aixecament de la presó provisional a Junqueras. Si surt –escenari que òbviament també vol ERC, per posar a més una altra carta sobre la taula– “seria un bon precedent”, diuen.

JxCat no descarta com a pla b, si no hi ha acord, que Puigdemont presenti el programa de govern i sigui investit a distància, per videoconferència o “altres vies no presencials”. “El reglament del Parlament és molt obert”, recorden. Això sí, com que

l'unionisme ja ha avançat que s'hi oposarà i probablement ho impugnarà, des de la llista del president reflexionen que “caldrà una mesa amb valor i coratge” per validar aquest sistema. I això fa que domin per fet que la majoria hi serà independentista –dos integrants de JxCat i dos d'ERC, a més de dos de Cs i un del PSC– i descartin l'opció de cedir-hi un seient als comuns, que “no aguantarien la pressió”. Tots plegats estan pendents de si

Carme Forcadell accepta revalidar el càrrec, i per ara ERC –que entén que li pertocaria proposar noms si Puigdemont efectivament és reinvestit– no ha plantejat altres opcions.

Una delegació republicana encapçalada per Pere Aragonès i Roger Torrent –en absència de la secretària general Marta Rovira, a casa amb grip– precisament va posar dimarts a Brussel·les les bases de la negociació amb una delegació de JxCat, encapçalada per Puigdemont i els seus

col·laboradors més propers, com Elsa Artadi o Eduard Pujol. Totes dues parts admeten que s'està “molt a les beceroles”, i que la reunió, de tres hores, només va servir perquè el president marqués els eixos bàsics en què estan d'acord: exigir respecte al resultat del 21-D, l'aixecament del 155 i la restitució del govern i la mesa legítims. Des d'ERC, que avui valorarà la situació en una reunió de l'executiva, asseguren que la trobada “va anar bé”, i que els propers

dies hi ha la voluntat de continuar parlant més amb profunditat tant de la mesa com de la investidura. Les converses seguiran també a Barcelona, ja amb Rovira, i on els consellers Jordi Turull i Josep Rull, que no poden viatjar per les mesures cautelars del jutge, es poden afegir a l'equip negociador. Des de JxCat es compta que “el 31 com a màxim” Puigdemont haurà estat reinvestit, amb la qual cosa donen per fet implícitament que la CUP hi votarà a favor, ja que si no s'assolís la majoria absoluta caldria un altre ple, dos dies després, en què n'hi hauria prou amb majoria simple, és a dir, amb l'abstenció dels cupaires.

Forn i Sánchez, diputats

Tot plegat, això sí, sempre que els cinc diputats a l'exili i els tres que continuen a la presó puguin ser a la cambra per votar. En espera de saber, en els propers dies, si ho podran fer, de moment ahir ja es van registrar les actes de diputat del conseller Joaquim Forn i el número 2 de JxCat, Jordi Sánchez, que seran a la presó com a mínim fins al dia 11, quan el Suprem decidirà. Ni Junqueras ni els consellers a Brussel·les han fet per ara el tràmit.

De moment les converses no han entrat a fons en l'opció que alguns hagin de plegar abans, tot i que això no caldria si els comuns s'abstinguessin en les votacions. Fonts de la formació, davant la insistència de Cs de mirar d'aprofitar les absències per assumir el control de la mesa o fins i tot la presidència, ja van aclarir ahir a l'ACN que en cap cas ho faran, ni tan sols si els oferissin la presidència del Parlament. ■

MENÚ DEL DIA

de dilluns a divendres (migdia) 13,20€
de dilluns a divendres (nit) 15,50€

MENÚ CAP DE SETMANA

dissabtes, diumenges i festius 16,00€

HORARI

Dinars: de dilluns a divendres de 13.00 h a 15.30 h
caps de setmana i festius de 13.30 h a 16.00 h
Sopars: tots els dies de 20.30 h a 23.00 h

restaurant
Maresme
HOTEL URH CIUTAT DE MATARÓ
www.urhciutatdemataro.com
Cami Ral, 648 Mataró 08302 (Barcelona)
Tel. 93 757 55 22

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'estelada, sempre nostra

INSCRIPCIÓ • El Tribunal Superior de Justícia anul·la el registre de la bandera independentista com a disseny industrial a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques **'PROPIETARI'** • Un veí de Roses pretenia explotar-la econòmicament

Emili Bella
BARCELONA

Ningú es pot apropiari de l'estelada, "el signe comú de l'anomenat moviment independentista català", segons el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), que acaba d'anul·lar l'intent del delegat municipal de Plataforma per Catalunya a Roses, José Antonio Blázquez, de registrar la patent de la bandera per explotar-la econòmicament.

L'empresari va inscriure-la el 25 de juliol del 2013 a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques amb el número 517.411 i amb diferents dissenys, fins a deu de diferents: en blanc i negre, amb alternança de colors, la que portaven els catalans voluntaris a la Gran Guerra, la bandera de Cuba —origen de l'estel a la ban-

dera independentista—... L'oficina li va acceptar la patent i va rebutjar l'any 2015 un recurs contra la inscripció presentat per una particular, Elisenda Romeu, veïna de Sant Sadurn de l'Heura (Baix Empordà). Aleshores Romeu va acudir al TSJC, que ha dictaminat que el símbol no té res de "singular ni nou", ja que s'utilitza des del 1906, i que està "àmpliament divulgat". La singularitat i la novetat són importants perquè es tracta de dos requisits necessaris a l'hora de registrar un disseny industrial.

La sentència esmenta específicament el cas del disseny de la bandera cubana i resol que l'oficina espanyola no l'hauria d'haver admès. S'empara en el conveni internacional de París, que data del 1883, en què els estats es van comprometre a tombar tots aquells registres que fessin



Una estelada voleiant lliurement ■ EL PUNT AVUI

servir banderes o altres emblemes dels països signants.

L'any 2013, Blázquez anava dient que era l'únic propietari

de l'estelada i que a partir d'aleshores qui comercialitzés productes amb el disseny hauria de "passar per caixa". No

s'oposava al fet que es continués fent ús públic de l'emblema, però es reservava el dret d'actuar legalment contra les empreses que el distribuïssin.

Aquelles vel·leïtats han topat amb el TSJC, tot i que la sentència no és ferma i s'hi pot interposar un recurs de cassació en el termini d'un mes. Segons assegura a l'ACN l'advocat que ha portat el cas, Josep Cruanyes, l'oficina va fer "una veritable bestiesa" a l'hora d'admetre la patent: "El criteri que es va aplicar amb el registre va ser més polític que no pas tècnic, amb voluntat de fer la guitzia."

La broma li costarà un màxim de 1.000 euros a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques, imposats pel Tribunal Superior de Justícia en concepte de despeses del procés judicial. Patentar l'estelada és un mal negoci. ■

Els Reis Mags compren a Beep

ASUS F541UV
- Processador Intel® Core™ i5-7200U a 2.7 GHz - Windows 10
- 8 GB de RAM DDR4 - 1 TB de disc dur - Targeta gràfica NVIDIA® GeForce® GT 920MX 2 GB

15.6" HD - 39,62 cm

Redmi Note 5A
- Processador Quad Core™ a 1.4 GHz
- 2 GB de RAM - 16 GB de memòria interna
- Càmera principal de 13 Mp i frontal de 5 Mp - Android 7.1

4G
Dual SIM
5.5" HD - 13,97 cm

705'60€

129€

BEEP La teva botiga d'informàtica

Segueix-nos a

Troba la teva botiga més propera a WWW.BEEP.ES

826569-11792310

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La formació d'Albert Ribera i Inés Arrimadas, celebrant la victòria en les eleccions del 21 de desembre ■ DANI RÍOS

Cs, en el punt de mira

ANOMALIES • El Tribunal de Comptes detecta presumptes irregularitats en les finances de Ciutadans de l'any 2015 i li pica el crostó **ERRORS** • L'ens fiscalitzador descobreix partides mal comptabilitzades o que podrien infringir la llei **MÉS** • També suspèn els comptes d'altres formacions com ara Convergència, Esquerra Unida, Aralar, EH Bildu i Compromís

Redacció
BARCELONA

Des del seu naixement, sempre s'ha especulat sobre qui finançava Ciutadans. Un dels més crítics ha estat el diputat al Congrés per ERC Gabriel Rufián, que vincula la formació taronja amb l'Íbex. Durant aquesta campanya electoral, s'estima que els d'Inés Arrimadas s'han gastat prop de 2,1 milions d'euros, i el cap de llista per Lleida, Jorge Soler, va al·legar, curiosament, que estalviaven molt perquè no feien cafès i així podien gastar més en els comicis.

Al marge d'aquesta polèmica, el que és segur és que els números de Cs estan en el punt de mira després de l'informe que ha presentat el Tribunal de Comptes sobre els exercicis 2014 i 2015. La institució suspèn les xifres de Ciutadans de l'any 2015 –“no reflecteixen adequadament la situació financera i patrimonial de la formació”, matisa l'ens fiscalitzador– i assenyalava un seguit de possibles anomalies i errors. L'informe comença amb una afirmació rotunda: “Els saldos referits als comptes bancaris titularitat de

les institucions contenen, amb caràcter general, nombrosos errors i omissions en registre comptable d'entrades i sortides de fons.” El Tribunal de Comptes deixa clar que no ha pogut fiscalitzar a fons tots els números de Cs perquè el partit no ha incorporat la comptabilitat dels grups parlamentaris a les Corts del País Valencià i Castella i Lleó, ni de l'Assemblea d'Extremadura, ni tampoc dels grups polítics

L'informe determina que els partits polítics tenen un deute amb entitats de crèdit de 233,3 milions d'euros

de 574 entitats locals.

A partir d'aquí, es van detallant situacions anòmales com ara registrar com a donacions el pagament per part de terceres persones de determinades factures electorals emeses a nom del partit, per un import total de 14.371,16 euros. Aquesta circumstància vulnera la llei de finançament de partits –que prohibeix a les formacions “acceptar que, directament o indirecta-

ment, terceres persones assumeixin el cost de les despeses que genera la seva activitat”– i, com reconeix el Tribunal de Comptes, podria derivar en una sanció.

També s'indiquen altres aspectes erronis: no registrar com a ingressos de l'exercici 2015 un import de 678.023,15 euros, corresponents a la subvenció concedida pel Parlament de Catalunya; no declarar com a despeses electorals un import acumulat de 166.28,19 euros; diversos errors de contractació de personal; duplicitat de despeses, etcètera. La llista d'anomalies de la formació d'Albert Ribera afecta diverses agrupacions locals a Catalunya com ara Cornellà, Sant Cugat, l'Hospitalet de Llobregat i Lleida.

El PP ja ha aprofitat aquest estudi per atiar encara més la guerra que manté amb Ciutadans arran dels resultats de les eleccions del 21-D. El coordinador general del PP, Fernando Martínez-Maillo, ha assegurat que el missatge “regenerador” que propugna la formació taronja és “incompatible” amb les conclusions del Tribunal de Comptes. El número dos de Cs, Carlos Carrizosa, per contra, ha defensat

14.371

euros és un dels comptes presumptament irregulars. La formació ha registrat com a donacions el pagament per part de terceres persones de determinades factures electorals emeses a nom del partit. Aquesta situació podria vulnerar la llei de finançament dels partits, tal com reconeix el mateix Tribunal de Comptes.

els comptes de la seva organització i ha subratllat que l'informe que no avala la comptabilitat de Ciutadans en realitat només reflecteix una “diferència de criteri” sobre quan cal justificar les subvencions.

Més formacions

Ciutadans és un dels partits que presenten més errors en els seus números, però el Tribunal de Comptes també suspèn altres organitzacions: Aralar, Compromís, EH Bildu, CDC, Eusko Alkartasuna, Esquerra Unida i el Partit Aragonès el 2014. L'any següent, aquestes mateixes formacions més Ciutadans. Pel que fa a CDC, l'òrgan fiscalitzador censura, sobretot, que no hagi reconegut en el passiu la provisió corresponent per atendre les responsabilitats –per un import d'uns 6,6 milions– “que es puguin derivar de les diligències prèvies que estan obertes al jutjat d'instrucció número 30 de Barcelona”, l'anomenat cas Palau.

Finalment, l'estudi determina que el conjunt dels partits polítics tenien el 2015 un deute amb entitats de crèdit de 233,3 milions d'euros, mentre que el 2014 era de 193,9 milions. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT



El ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, en una compareixença recent ■ EFE

L'Estat retalla en 780 milions el finançament de la Generalitat per al 2018

■ El Ministeri ho justifica per la pròrroga del seu pressupost, tot i que hi preveu fins i tot 125 milions menys que el 2017 ■ Per ara afectarà poc les previsions

Ò. Palau
BARCELONA

Estisorada del Ministeri d'Hisenda als diners que s'havia compromès a fer arribar a la Generalitat el 2018 en concepte de bestretes del model de finançament. Cristóbal Montoro les retallarà en 780 milions d'euros, segons van confirmar ahir tant fonts del Ministeri com del govern català. Els 17.618 milions que l'executiu estatal es va comprometre a aportar a la Generalitat en el

Consell de Política Fiscal i Financera celebrat al juliol al final s'han reduït fins a 16.838. Els diners es resten del fons de suficiència, una partida d'anivellament aprovada amb la revisió del model per garantir que cap comunitat hi perdés respecte de l'anterior, però que calcula cada any unilateralment l'Estat seguint variables poc clares que el govern no coneix. Per això no pot saber exactament com Hisenda justifica la retallada comtablement.

Les xifres

17.618

eren els milions promesos pel Ministeri en el Consell de Política Fiscal i Financera del juliol.

Fonts del govern espanyol recollides per l'ACN explicaven ahir la minva per la pròrroga del pressupost estatal. El PP no ha pogut tirar endavant els

16.838

són els milions que diu ara que abonarà, en concepte de bestreta, 125 menys fins i tot que els aportats el 2017.

comptes perquè el PNB no li ha renovat el suport arran de l'aplicació de l'article 155 a Catalunya, i la rèplica de Montoro ha estat en forma de rebaixa, en el

que es pot interpretar com una mesura de pressió política del PP per exigir suport als nous comptes.

Fonts del Ministeri recordaven que la mesura "no és un cas excepcional de Catalunya" i que "afecta totes les comunitats", i hi afegien que l'aportació que rebrà la Generalitat no pot superar, en cap cas, la del 2017 perquè els comptes estatals estan en pròrroga. El que no explicaven és per què la xifra compromesa ara és fins i tot 125 milions inferior a la que Hisenda va trameure l'any passat al govern.

"Això és absurd, la pròrroga no influeix en l'anàlisi ni en les previsions d'ingressos", lamentaven fonts d'Economia, que recordaven que "no té cap sentit" que ara es doni una xifra fins i tot més baixa quan el context econòmic és de creixement, i per tant els ingressos tributaris, sens dubte, augmentaran. En aquest sentit, estan segures que quan el govern estatal aconseguixi aprovar el pressupost, la xifra tornarà a la promesa.

De moment la mesura afectarà poc el pressupost de la Generalitat perquè també està prorrogat de l'any passat, i per tant no havia pogut assignar a cap nova partida de despesa els ingressos extra que havia promès el Ministeri. Per a altres comunitats amb un pressupost nou ja aprovat sí que suposarà un daltabaix. Per a l'any passat el Ministeri no va avançar cap xifra, i el novembre del 2016 el govern va haver de calcular el pressupost en base a una estimació pròpia prudent però a l'alça sobre l'any anterior, que al final es va complir amb escreix. ■

Catalunya Nord ven 300 urnes de l'1-O en solidaritat

Redacció
BARCELONA

El Comitè de Solidaritat Catalana de la Catalunya Nord ha esgotat les 300 urnes del referèndum de l'1-O que havia posat a la venda per recollir fons per a les famílies dels "presos i exiliats polítics". L'entitat va convocar el 16 de desembre un primer acte en què va posar a la venda per 50 euros cadascuna el primer dels tres centenars d'urnes que asseguren que van rebre anònimament, segons informa l'ACN. Avui, al monestir de Sant Miquel de Cuixà, havien de posar a la venda les 200 urnes restants, però ahir ja estaven totes esgotades. Un dels membres de l'entitat, Hervé Pi, explica que l'acte d'avui a la tarda es farà igualment tot i que les urnes ja estan totes reservades. Pi afirma que faran arribar a les famílies de manera "discreta" els 15.000 euros recaptats, i que avui es posaran a la venda al preu de 10 euros cadascuna de les brides de plàstic que es van utilitzar per precintat les urnes. Des de l'entitat s'explica que van rebre anònimament aquestes 300 urnes d'entre les 3.000 que es calcula que van quedar a la reserva l'1 d'octubre perquè no van distribuir-se pels col·legis electorals. En la votació es van utilitzar al voltant de 6.500 urnes d'un total de 10.000 que havien estat adquirides per a l'1-O. ■

AQUEST NADAL EL MILLOR
REGAL EL TROBARÀS A
LA LLIBRERIA INFANTIL CLARET

VINE A VISITAR-NOS AL CARRER ROGER DE LLÚRIA 5
OBRIM ELS MIGDIES DE DILLUNS A DIVENDRES
I MATINS I TARDES DE TOTS ELS DISSABTES DE DESEMBRE

